05/07/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής για Κληρικολαϊκή, Άγιο Νικόλαο, Αρχιεπισκοπή

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Μετά από δύο χρόνια, όπου υπήρξαν περιοριστικά μέτρα εξαιτίας της πανδημίας, η Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής επέστρεψε ξανά με φυσική παρουσία.

Η φετινή Συνέλευση σηματοδοτεί την απαρχή των εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 100 ετών από την ίδρυση της Αρχιεπισκοπής, η οποία είναι η πρώτη επαρχία του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη διασπορά. Η επίσημη έναρξη της Συνέλευσης πραγματοποιήθηκε στις 4 Ιουλίου στην Νέα Υόρκη αμέσως μετά τα εγκαίνια του Ιερού Ναού του Αγίου Νικολάου. Ο λόγος που επελέγη η συγκεκριμένη ημερομηνία ήταν κυρίως συμβολικός, καθώς η 4η Ιουλίου είναι η μέρα που γιορτάζεται η Αμερικανική Ανεξαρτησία.

Με δεδομένο ότι ο Άγιος Νικόλαος βρίσκεται στο Σημείο Μηδέν στο Μανχάταν, κρίθηκε ότι η συγκεκριμένη ημερομηνία θα τόνιζε το γεγονός ότι ο νέος ναός είναι

αφιερωμένος ως εθνικό προσκύνημα σε ολόκληρο τον αμερικανικό λαό. Επιπλέον, θεωρήθηκε ότι λόγω της Κληρικολαϊκής Συνέλευσης θα μπορούσε να δοθεί η δυνατότητα σε πολύ περισσότερους πιστούς και κληρικούς από πολιτείες που δεν βρίσκονται κοντά στη Νέα Υόρκη να συμμετέχουν στα εγκαίνια του ναού.

Ωστόσο, πρέπει να αναγνωριστεί ότι παρά την σημαντική πρόοδο, ο Άγιος Νικόλαος δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί πλήρως λόγω των προβλημάτων που έχουν εμφανιστεί στην εφοδιαστική αλυσίδα εξαιτίας της πανδημίας. Οι ιθύνοντες εκτιμούν ότι το έργο θα ολοκληρωθεί μέσα στους επόμενους μήνες με την πλήρη αγιογράφηση του ναού.

Κατά την τελετή έναρξης της Κληρικολαϊκής Συνέλευσης στη Νέα Υόρκη, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος υποδέχτηκε και τίμησε τους δύο εν ζωή προκατόχους του (Σπυρίδωνα και Δημήτριο).

Σε συνέντευξη που παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος αναφέρθηκε στην σημασία της Συνέλευσης και του εορτασμού των 100 χρόνων από την ίδρυση της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, καθώς και στις προκλήσεις που διαγράφονται στο μέλλον.

Σεβασμιώτατε, πού στοχεύει αυτή η Κληρικολαϊκή Συνέλευση;

Στόχος μας είναι να τιμήσουμε την Ιστορία της Εκκλησίας μας καθώς και όλες και όλους αυτούς που την οικοδόμησαν με θυσίες και επιμονή και την οδήγησαν στο κέντρο της λατρευτικής και της κοινωνικής ζωής της ομογένειας. Την κατέστησαν αναγνωρίσιμη και σημαντική στην πολιτική και επιχειρηματική ζωή της φιλόξενης αυτής χώρας, της Αμερικής, σεβαστή στην αμερικανική κοινωνία, και παρούσα στο διαθρησκειακό διάλογο για θέματα ζωής και νοηματοδότησης της.

Βεβαίως η Εκκλησία έχει άρρηκτη σχέση με την παράδοση, αλλά έχει ανάγκη και από την εξέλιξη και την ανανέωση. Άρα το αίτημα της ανανέωσης βρίσκεται στο επίκεντρο της προσοχής μας. Ανανέωση όχι μόνο σε πρόσωπα, αλλά και σε τρόπους με τους οποίους η Εκκλησία υποδέχεται και επικοινωνεί τόσο με το ποίμνιό της όσο και με την αμερικανική κοινωνία συνολικά. Με εκείνη τη γλώσσα και τα τεχνολογικά μέσα που την καθιστούν συμβατή με την κοινωνία και ανταποκρινόμενη στα προβλήματά της. Ιδιαίτερα στα ζητήματα που προκύπτουν μέσα από τις ραγδαίες τεχνολογικές και κοινωνικές εξελίξεις, και αφορούν πρωτίστως στις νέες γενιές.

Τέλος, η Κληρικολαϊκή Συνέλευση καλείται να επιβεβαιώσει τη σημασία της ενότητας. Της ενότητας, όχι απλώς ως μιας αφηρημένης έννοιας, αλλά ως ενός γεγονότος που πηγάζει από την εν Χριστώ αγάπη και κρατά τις πόρτες της Εκκλησίας ανοικτές για όλες τις εικόνες του Θεού, αντίθετα σε κάθε μορφή περιχαράκωσης, στείρας απόρριψης, ή ρατσιστικής εκτροπής.

Σεβασμιώτατε, ποιες είναι οι προτεραιότητες της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας της Αμερικής στην αρχή της δεύτερης εκατονταετίας της;

Κορυφαία προτεραιότητα αποτελεί η εκπαίδευση. Τόσο η εκκλησιαστική κατήχηση των νέων και των ενηλίκων όσο και η πολιτιστική παιδεία και η φροντίδα για τη διατήρηση της Ελληνικής γλώσσας που μας συνδέει με τις ρίζες της ελληνορθόδοξης κληρονομιάς μας. Επιδίωξή μας είναι οι πιστοί μας να διατηρούν την ικανότητα να συμμετέχουν στην πνευματική παράδοση της Εκκλησίας μας.

Είμαστε πάντα με το βλέμμα στραμμένο στη νέα γενιά. Η Εκκλησία μας θα πρέπει να ακούσει τη φωνή της νέας γενιάς, μιας γενιάς που αναζητάει την πνευματικότητα, που ψάχνει ένα σκοπό στη ζωή και που αδυνατεί να βρει νόημα μόνο μέσα από μια επιτυχημένη επαγγελματική εξέλιξη. Όταν η Εκκλησία απαντά σε αυτή την υπαρξιακή αγωνία με την καλλιέργεια της πνευματικής ζωής και την ενοριακή δράση και πέραν των όποιων παραδοσιακά προσφερομένων θρησκευτικών προγραμμάτων στις κοινότητες, τότε θα αναστρέψει την τάση που διαπιστώνουμε για μικρότερη συμμετοχή εκκλησιαζομένων.

Τι εντοπίζετε ως ένα μεγάλο πρόβλημα που καλείστε να αντιμετωπίσετε;

Ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα είναι το όλο και μεγαλύτερο ρήγμα που παρατηρείται την κοινωνία. Η συγκυρία αυτή βρίσκει την Αμερική διαιρεμένη, με το ρήγμα αυτό να απειλεί όχι μόνο τις κοινότητές μας, αλλά και τις ίδιες τις οικογένειες. Η Εκκλησία, πιστή στις αξίες της, και με την βεβαιότητα που της δίνει η διδασκαλία της, καλείται να δημιουργήσει τις γέφυρες αγάπης, τρόπους συνεννόησης και δεσμούς αλληλεγγύης ώστε να αποφευχθεί μια εκρηκτική ρήξη με ανυπολόγιστες συνέπειες.

Ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα είναι η λεγόμενη «εικονική ζωή» σε σχέση με την πραγματική ζωή. Οι τεχνολογικές δυνατότητες που αξιοποιήθηκαν ειδικά στα πρώτα στάδια της πανδημίας έδωσαν την ευκαιρία να διατηρηθεί η λατρευτική ζωή της Εκκλησίας ακόμα και με τους ναούς κλειστούς για τους πιστούς μας. Αναμφίβολα, αυτές οι τεχνολογικές δυνατότητες κατέστησαν την Εκκλησία προσβάσιμη σε όσους αδυνατούσαν να συμμετάσχουν για λόγους πρακτικούς, και έδωσαν την ευκαιρία σε κόσμο έξω από τις κοινότητές μας να την προσεγγίσει.

Διαπιστώνουμε όμως σήμερα τόσο από την επιστημονική έρευνα όσο και από την πραγματικότητα γύρω μας τις ενδεχομένως απροσδόκητες επιπτώσεις από τη λεγόμενη «εικονική ζωή» ως πλήρη υποκατάσταση της πραγματικής κοινωνίας. Σε αυτή την εικονική ζωή ο άνθρωπος βιώνει πιο έντονα ένα αίσθημα απομόνωσης, μοναξιάς και ακολουθεί μια πορεία που συχνά οδηγεί στην κατάθλιψη. Η Εκκλησία καλείται να βρει τον συνδυασμό μεταξύ της πραγματικής κοινωνικής ζωής, ως ζωτικής σημασίας για την ύπαρξή της και της πολλαπλασιαστικής δύναμης που της παρέχει η τεχνολογία για να μεταδώσει το μήνυμά της σε περισσότερο κόσμο.

Ποια είναι η σημασία της επικείμενης ολοκλήρωσης της ανοικοδόμησης του Αγίου Νικολάου στο λεγόμενο «Σημείο Μηδέν»;

Ο μοναδικός χώρος λατρείας που καταστράφηκε την φοβερή εκείνη 11η Σεπτεμβρίου του 2001 ήταν ένας Ελληνορθόδοξος Ιερός Ναός, ο Ναός του Αγίου Νικολάου. Η εκ νέου ανοικοδόμησή του συνιστά μία πράξη πίστης: πίστης στον Θεό, αλλά και πίστης στο αμερικανικό όραμα της θρησκευτικής ελευθερίας.

Συνδέοντας την τελετή των εγκαινίων του Ιερού Ναού με την σημαντική ιστορική ημέρα της 4ης Ιουλίου, κατ’ ουσίαν συνδέουμε την πνευματική μαρτυρία του Εθνικού μας Προσκυνήματος με την αμερικανική ταυτότητα, δηλαδή με την ανεκτικότητα απέναντι στην ποικιλομορφία των πεποιθήσεων, τον σεβασμό στις άλλες θρησκευτικές παραδόσεις, αλλά και την αναγνώριση της θέσης που έχει

ένας χώρος πίστης στη δημόσια σφαίρα.

Οι αξίες αυτές δεν αντιτίθενται η μία στην άλλη, αλλά συνυπάρχουν αρμονικά, ακριβώς όπως το Εθνικό Προσκύνημα του Αγίου Νικολάου θα δίνει τη μαρτυρία του στο Σημείο Μηδέν, στο επίκεντρο της ιστορίας του 21ου αιώνα. Το όραμά μας για συνύπαρξη, ανεκτικότητα, αμοιβαίο σεβασμό και κατανόηση απορρέει από την αγάπη του Θεού για όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους και αποτελεί τη δική μας συνεισφορά στον δημόσιο διάλογο για την ουσία της αμερικανικής ταυτότητας.

(Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ)